

A DOUA VENIRE A DOMNULUI

 „O mie de ani”, aduce amintiri de când cu mulți ani în urmă ne-am întâlnit aici în Tabernacol înainte ca marea trezire mondială să înceapă.

Și, Tată, Dumnezeu, noi îndrăgim acele gânduri. Și apare bun pentru sufletul nostru că ne întoarcem iarăși în seara aceasta ca să începem încă una din acele treziri de modă veche unde păcătoșii strigă după milă, și unde cel căzut se împacă din nou cu Dumnezeu. Și Duhul Sfânt este Persoana principală în adunare, care domină și conduce, și ne aduce Pâinea Vieții prin Cuvânt. Și ne rugăm ca El să lucreze pentru noi seară după seară în această trezire, să vindece pe bolnav și nevoiaș să sfințească fiecare credincios, și să scoată slava din aceste eforturi pe care le face.

Pentru că, Tată, Dumnezeu, aceasta este doar pentru onoarea și slava Numelui Său în care noi o cerem. Amin.

² Aceasta este ca să împlinesc o promisiune pe care am făcut-o cu unsprezece ani în urmă. Un timp îndelungat ca să ajung din nou la aceasta, dar ca să mă întorc înapoi la Tabernacol pentru o trezire. Și, acum, noi știm că micuțul nostru Tabernacol este insuficient ca loc pentru o trezire, dar noi ne vom înghesui aici, și facem tot ce putem, pentru următoarele câteva seri, spre slava lui Dumnezeu.

³ Și mie îmi place să am un miting în biserică. În multe locuri, noi le avem pe stadioane, și afară în aer liber, și în arene, dar este ceva deosebit când îl aveți în biserică. Se pare că acolo ar fi o părtașie mai dulce, mai apropiată când ești în biserică. Afară în acele arene, locuri lumești, noi suntem recunoscători pentru privilegiul de a fi . . . [Porțiune goală pe bandă—Ed.] O apăsare, ca o putere demonică, pe care trebuie să o străpungi înainte ca trezirea să înceapă. Și atunci când vii în biserică, acesta este un loc unde locuiește Dumnezeu, este venirea la casa Lui ca să avem o adunare.

⁴ Și acum noi suntem bucuroși în seara aceasta să vedem multe din fețele vechi pe care le-am văzut cu ani în urmă la încheierea lucrării mele aici la Tabernacol. Îl văd pe Fratele Graham înăuntru, și Fra tele Curtis, și Sora Angie, și Sora Gertie aici, și Fratele Cox și Sora Cox, și, oh, Doamne, atât de mulți dintre voi, Sora Spencer și Fratele Spencer, și voi toți aici. Suntem așa de fericiți. Mama, și Doamna Slaughter, și fratele aici, mari grupuri din voi, încă. Câți dintre voi sunt aici din timpul când am început în urmă, vreau să spun când am plecat afară pentru trezire? Hai să vă vedem mâinile. În toată biserică în seara aceasta, priviți numai la mâini. Asta este foarte minunat.

⁵ Acum noi suntem . . . știm că trezirile vin numai prin Duhul Sfânt. El este Acela Care aduce trezire. Și noi nu o putem face noi înșine, noi putem doar să facem acel efort; și Dumnezeu trebuie să binecuvânteze efortul acela, și avem încredere că El o va face.

⁶ Îi spuneam soției venind pe drum . . . Nici măcar nu am avut ocazia să mănânc cina în seara aceasta. Este îngrozitor de aglomerat. Era ora două după-amiază când am reușit să-mi îmbrac cămașa, de când m-am sculat ieri dimineața. Aceasta-i ce era partea la telefon. Și era chiar la ora două când am avut o urgență pentru Doctorul Sam Adair în Louisville. Și când . . . Și apoi așa de multe alte telefoane, și veteranii. Unul care era de la spital, a spus, „Păi, noi am așteptat o vreme după vreme, și dacă iadul este ceva mai rău când ajungem acolo decât ce a fost această mizerie, așteptând.” Și doar un țipăt și un strigăt de pretutindeni, sute de lucrători.

⁷ Și, eu vă spun, noi trăim într-una din cele mai mărețe zile din câte a cunoscut vreodată această lume, unul din cele mai mărețe timpuri. Și eu sunt atât de bucuros să văd o foame în inimile oamenilor pentru mai mult din Dumnezeu.

⁸ Acum eu mi-am luat pe inimă, rugându-mă ca aceasta să fie voia lui Dumnezeu. Și, apropo, acolo în spate sunt niște oameni care stau în picioare. Eu mă întreb . . . Noi avem un—un scaun aici, o bancă micuță, mă întreb dacă am putea cumva să aranjăm acea bancă mică. Câteva dintre doamne . . . ori careva, stând acolo în spate, care am putea poate . . . Aici, mă întreb dacă unii din ei de aici sau ceva, doar veniți sus și puneți-vă pe bancă aici sus, aici sus în față. Poate . . . Frate Ben, noi suntem bucuroși să te vedem aici înăuntru, ultima oară te-am văzut când am fost în San Fernando Valley, California, cu câteva săptămâni în urmă. Și sunt locuri aici sus dacă doriți să veniți sus, voi—voi oamenii din spate care stați în picioare. Și acum dacă vreți să veniți sus, păi, veniți drept înaintea sus. Aici este un loc în plus sus pe platformă, și câteva locuri în plus aici, și ele vor fi luate pe altar. Noi vrem ca voi să fiți atât de confortabili cât se poate.

⁹ Și i-am spus soției mele că mi-am promis mie însumi căci cu ajutorul lui Dumnezeu, nu intenționez să țin serviciile mult, vreau să vorbesc treizeci de minute, cu voia Domnului. Și aceasta ar fi o minune prin ea însăși, deoarece eu—eu nu reușesc să încep prea repede. Și, însă eu—eu va trebui să încerc, și din cauză că . . . Și atunci timpul care vine noi suntem, acesta, mâine seara . . .

În seara aceasta, subiectul meu este: *A Doua Venire A Domnului*.

¹⁰ Și mâine seară este seara de împărtășire, și eu vreau să vorbesc despre împărtășire din punctul de vedere al Vechiului Testament. Și noi suntem . . . Mâine seara este seara oficială de împărtășire, pentru că aceasta este seara în care Domnul nostru a fost trădat. Și aceasta este seara oficială de împărtășire. Și după

servicii mâine seară, serviciul obișnuit de predică, apoi noi vom avea împărțășirea. Și fiecare este invitat să vină cu noi și—și să participe la acest articol glorios care ne-a fost lăsat nouă de către Domnul Isus.

¹¹ Și apoi în seara următoare, cu voia Domnului, fiind seara răstignirii, eu doresc să—să iau, dintr-un punct de vedere diferit poate decât veți auzi voi la radio, *Răstignirea*.

Și atunci Sâmbătă seara, *Înmormântarea*.

¹² Duminică dimineața la ora șase, un serviciu la răsăritul soarelui. La ora zece, un serviciu de botez, și dacă vor fi acolo aceia să fie botezați. Și apoi un mesaj de dimineața de Paști.

¹³ Și Duminică seara, cu voia Domnului, noi așteptăm un scurt mesaj despre *Dovada Învierii*, și un serviciu de vindecare. Servicii de vindecare obișnuite așa cum le avem în adunare afară în adunare obișnuită, în această Duminică seara care vine. Și dacă nu ați văzut niciodată aceasta, și prietenii voștri nu au văzut niciodată dovada vizibilă a lui Isus cel Înviat, eu sper că El va face așa cum a făcut-o El în anii trecuți în adunări, să apară chiar aici și să facă aceleași lucruri pe care le-a făcut El când era aici pe pământ. Și noi privim înainte spre acel timp, venirea . . . care va veni.

¹⁴ Asta-i adevărat, mutați-vă sus și faceți-vă atât de confortabili cât este posibil. Și mă întreb dacă poate mâine seara am putea fi în stare să găsim ceva scaune pe undeva. Poate jos la—casa funerară sau pe undeva unde am putea obține câteva scaune în plus, poate ca să le punem în jur pe margine. Noi vrem ca fiecare să fie atât de confortabil cât se poate.

¹⁵ Câți dintre voi iubește pe Domnul cu tot ceea ce este în voi? Acum haideți să îndreptăm toate afecțiunile către Cristos și doar priviți acum. Noi nu suntem aici pentru doctrine, noi suntem aici ca să ne închinăm Domnului. Și suntem aici doar să invităm pe fiecare din orice crez, culoare, soi, aceasta nu contează aici, noi venim doar înăuntru să ne închinăm Domnului, și va fi o jumătate de oră de cântări de modă veche și—și înainte ca să înceapă serviciile. Și, acum, mâine seara am să încerc să încep întocmai ca în seara aceasta, exact, dacă este posibil, la ora opt, și să eliberăm atât cât se poate de repede astfel ca să putem veni înapoi seara următoare.

¹⁶ Și, acum, fiecare-i bine venit. Și, vizitatorii noștri, sunteți mai mult decât bine veniți ca să veniți înăuntru să avem părțășie și îndată ce serviciul s-a terminat, voi oamenii din biserică de aici care veniți aici, să vedeți și să dați mâna cu fiecare pe cât este posibil. Doar fiți. . . Doar să lăsați barierele jos acum, și să vă simțiți minunat. Și voi nu știți ce ar putea Domnul nostru să facă, acesta este un timp de Paști și noi doar anticipăm lucruri mărețe.

17 Acum în binecuvântatul Cuvânt, eu doresc să citesc doar un—un verset, un—un rând sau două, din Evanghelia Sf. Luca, capitolul 15, versetul 8:

Sau care femeie dacă are zece piese de argint, și ar pierde una din ele, nu aprinde o lumină, și mătură casa, și caută cu băgare de seamă până când îl găsește?

Și când ea l-a găsit, cheamă pe prietenele ei și pe vecinele ei împreună, și zice, Bucurați-vă împreună, cu mine; căci, am găsit banul pe care-l pierdusem.

18 Acum, asta ar părea ca o foarte ciudată Scriptură pentru a Doua Venire a lui Cristos, și. . . dar ea vorbește despre a Doua Venire a lui Cristos. Și acest subiect măreț pe care îl avem noi aici înaintea noastră acum este unul dintre cele mai vitale subiecte din întreaga Scriere Sfântă. Nimic nu este atât de important ca Venirea Domnului Isus. Că dacă El nu vine, noi am fi găsiți martori falși, morții noștri care sunt în morminte sunt pierduți, și pentru noi nu rămâne nici o speranță dacă Isus nu vine vizibil a doua oară. Și chiar în. . . această lumină, tocmai în lumina celei de a Doua Veniri, era atât de important, încât această săptămână sfântă de care ne apropiem acum, în care Isus, când El s-a apropiat de aceasta prima dată chiar în umbrele Crucii, El a vorbit foarte puțin despre moartea, înmormântarea, și învierea Lui. El a vorbit mai mult despre a Doua Lui Venire decât a vorbit El despre moartea, înmormântarea, și învierea Sa. Astfel că în lumina acesteia, acesta trebuie că este un subiect foarte important.

19 În Vechiul Testament, există cu mult mai multe Scripturi în Vechiul Testament aparținând celei de a Doua Veniri a lui Cristos decât erau privitor la Prima Venire a lui Cristos. Totul pentru rasa umană, acum după ce s-a făcut ispășirea, se bazează în mod solemn pe cea de a Doua Venire a Domnului.

20 Acum, noi avem religii diferite, și avem motive diferite și teologii diferite, dar religia noastră Creștină este bazată solemn pe moartea, înmormântarea, și învierea, și a Doua Venire a Domnului. Oh, aceasta este o întrebare importantă. Și așa cum ne apropiem acum, cu cele mai sincere gânduri ale mele, noi trăim tocmai în umbra celei de a Doua Venire a Lui. Acolo, felul meu de a vedea aceasta în lumina Scripturii, nu există nici o altă speranță rămasă pentru Biserică în afara celei de a Doua Veniri a Domnului. Lumea în condiția ei de hărmălaie sălbatică a ajuns complet în afara controlului, a fiecărei organizații făcute de om în lume. Regii nu-și mai pot ține supușii, și nici dictatorii nu-și mai pot ține supușii, democrația nu-și mai poate ține supușii, și nu a mai rămas o altă speranță decât a Doua Venire a Domnului Isus.

21 Și acum acesta este unul dintre cele mai oribile timpuri pentru păcătos și necredință, la care el a fost martor vreodată,

deoarece timpul osândei este aproape la îndemână. Și acesta este cel mai binecuvântat timp pentru credincios, pentru că izbăvirea lui este aproape. Există două categorii pe pământ în seara aceasta, credinciosul și necredinciosul. Unul la care Domnul vine să-l primească, și unul la care Domnul vine să-l condamne. La Venirea Lui, va binecuvânta pe unul și va blestema pe celălalt, la apariția Lui.

²² Și fiindcă acesta este un lucru atât de vital, mă gândesc chiar înainte. . . în ajun, adică, de mica noastră trezire, la care ar trebui să privim solemn, și în Scripturi, și să vedem cât suntem de aproape. Dacă eu aș fi vrut să știu cât este ora, m-aș uita la ceas. Dacă aș fi vrut să știu în ce zi din săptămână trăim, sau luna anului, m-aș uita la calendar. Și dacă eu vreau să știu timpul de apropiere a acestui mare eveniment, eu mă uit la Cuvântul lui Dumnezeu, că Acesta îmi spune timpul când el este aproape. Că Biblia spune, „Când aceste lucruri încep să se împlinescă, ridicăți-vă capul, că izbăvirea voastră se apropie.” Timpul este la îndemână.

²³ Acesta este un lucru atât de mare pentru Ioan, descoperitorul, pe Insula Patmos, când a văzut el arătarea Venirii Domnului. Când el a văzut blestemele care erau peste necredincios, și binecuvântările care erau peste credincios, el a strigat, „Chiar așa, vino, Doamne Isuse!” Într-atât i s-a emoționat inima după toate câte a văzut, evenimentele înaintea Venirii Lui, încât a strigat, „Chiar așa, vino, Doamne Isuse!” Și când întreaga epocă a bisericii a trecut pe dinaintea lui, și a văzut totul în mare, felul în care se va întâmpla, atunci strigățul, „Vino, Doamne Isuse!” Acesta trebuie să fie un lucru glorios că Venirea Domnului se apropie tot mai mult.

²⁴ Isus, când ucenicii Lui au ajuns la un loc în care ei se uitau la lucrurile firești sau la lucrurile naturale de pe pământ. Acum, noi vrem să ne oprim aici doar pentru câteva minute. Aceasta nu întotdeauna trebuie să fie firească ca să ne atragă la o parte, uneori doar lucrurile naturale ne vor trage la o parte. Slujitorii lui Isus, sau ucenicii Lui, i-au arătat Lui templul cetății, Ierusalim, marele templu unde Dumnezeu în Slava Lui Shekinah a apărut în Sfânta Sfintelor. Și când ei i-au spus Lui cât de bine au fost plasate pietrele acolo, și cum a ordonat marea măiestrie a lui Dumnezeu ca aceste pietre să fie tăiate în multe locuri în lume și să vină împreună. Aceasta, în patruzeci de ani a ridicării acestuia, nu era acolo nici măcar un bâzâit de fierăstrău sau sunetul de ciocan. Acesta a fost întocmit cu atâta măiestrie. Și cum Dumnezeu a venit pe heruvimi și a arătat Slava Sa Shekinah, și cum ei aveau o mare speranță în această biserică măreață.

²⁵ Și Isus le-a spus, „Nu vă uitați la toate aceste lucruri.” Deși acesta era un loc sfânt, era un loc bun. Acesta era un loc, casă de locuit a Domnului. Dar Isus a zis, „Nu priviți la aceste lucruri.

Eu am să vă spun vouă ceva care este cu mult mai mareț decât aceasta. Că va veni vremea” a zis El „că nu va rămânea piatră pe piatră.”

²⁶ Indiferent cât de bine încercăm noi să avem grijă de ființa noastră fizică, indiferent cât de greu lucrăm noi pentru organizația noastră, cât de greu lucrăm noi în biserică pentru a noastre—a noastre ordine din biserică, va veni un timp când toate acele lucruri vor pieri și vor trece.

²⁷ Isus a început să le spună aceasta, și ei au zis, „Care va fi semnul venirii sfârșitului lumii?”

²⁸ Și Isus a început să le vorbească, „Va veni timpul când nu va rămânea piatră pe piatră. Veți auzi de războaie și vești de războaie, ciumă, pe alocurea cutremure.”

²⁹ Și zilele trecute, acolo în California, sus în Oakland, când acesta era privilegiul nostru să fim acolo în miting, și a fost pentru prima oară că soția mea a fost într-un cutremur. Eu ședeam la frizerie, și eu . . . camera s-a scuturat doar un pic. Și radioul a anunțat repede, „Un cutremur era în desfășurare.” Spunea, „Ei se așteaptă la un altul în aproximativ opt minute.”

Iar eu mă gândeam, „Oh, ce ar fi dacă acesta este ultimul!”

³⁰ Am plecat grăbit de la frizerie, am întâlnit-o pe soția mea care mă aștepta pe stradă, am pășit într-o mică farmacie să cumpărăm câteva cărți poștale să le trimitem la cei dragi ai noștri. Și în timp ce eram acolo, unul dintre cele mai misterioase, simțiri ciudate pe care omul ar putea să le simtă vreodată, întregul pământ a început să se legene. Sticlele au început să cadă de pe raft, hornurile au început să cadă de pe clădiri, în stradă, căzând, peste oamenii care țipau și strigau cum cădea tencuiala de pe ziduri. Și clădirile mari cu treizeci și patruzeci de etaje, s-au legănat împreună până când fumul sau praful de la mortar s-a ridicat în sus ca o ciupercă mare. Și oamenii au început să țipe și să fugă. Eu am spus, „Acesta este degetul Atotputernicului Dumnezeu, spunând, Scrisul de mână este pe perete.”

³¹ Isus a zis, „Când veți auzi de cutremure în diferite locuri.” Pământul s-a despicat în jos pe șosea pe o porțiune lungă, cam cinci picioare, și a mers sute de picioare jos în pământ. Într-un loc, întreaga autostradă s-a prăbușit înăuntru. Și eu mă gândeam cum s-a despicat aceasta, aproape că puteam să văd degetul Atotputernicului Dumnezeu, zicând, „Vor fi cutremure în diferite locuri.”

³² În timp ce ziua înainta, opt cutremure diferite au clătinat acel oraș. Și berăriile au stat deschise, și bețivii mișunau pe străzi. Și femeile umblau pe străzi, pe jumătate goale, și totul era de parcă nimic nu s-a întâmplat. Oamenii sunt atât de legați de pământ în ziua de azi încât eu nu știu ce ar putea să scuture această țară. Ei par a fi atât de nepăsători. Ei nu observă. Și un

om a făcut chiar o remarcă, așa cum l-am auzit cu propriul meu ochi, zicea, „Ați văzut ce am făcut? Mi-am scuturat pumnul. Eu sunt super-omul.”

Și eu mă gândeam, „O astfel de hulă!”

³³ Eu nu m-am gândit atât de mult că aceasta ar fi hulă cât m-am gândit chiar aici în propriul nostru oraș, așa cum mergeam seara trecută pe șosea la Georgetown, așa cum traversezi secțiunile aici afară chiar înainte să ajungi la noua autostrada. Acolo era pe o mare pancardă înfiptă acolo, și care zice, „El a înviat, are Viață.” Și tocmai următoarea pancardă, cele două singure, zicea, „Unde este bere Budweiser, acolo este viață.”

³⁴ Mă gândeam, „O astfel de hulă!” Asta-i totul. Iar Biblia a spus că, „Înainte de a Doua Venire a lui Cristos, oamenii vor fi hulitori, umblând în propriile lor poște păcătoase, călcători de cuvânt și acuzatori falși.” Cum a ajuns lumea într-o astfel de amăgire!

³⁵ În Bombay, India, recent când Billy (băiatul meu) cu mine am fost acolo la un mare miting unde zeci de mii de Hinduși și-au predat viața lui Cristos, a venit o mare avertizare. Și eu vreau ca voi să priviți inteligența naturii. Și, cu totul dintr-o dată, printr-un motiv necunoscut, toate păsărelele din oraș au început să plece la țară. Și păsări, prin cârduri, au plecat la țară. Și ei au început să observe toate vitele și oile și boii. Însă în India, gardurile lor nu sunt ca gardurile noastre, ele nu sunt garduri din lemn, ele sunt garduri mari din piatră zidite înalt. Și toate vitele au început să se depărteze de pereți și să se depărteze de clădiri, și să meargă departe în mijlocul câmpului și au început să se învârtă în jur afară în mijlocul câmpului. Apoi, dintr-o dată, un mare cutremur a lovit și a scuturat pereții jos, pomii, pietrele, zburau ca proiectilele. Și păsările nu s-au întors, și vitele au rămas afară în câmp, iar oamenii și-au văzut de treabă gândindu-se că totul era în ordine. Iar ziua următoare, un alt cutremur a zguduit, și mai multe clădiri s-au răsturnat și proiectilele zburau. Și în a treia zi, vitele s-au dus înapoi lângă ziduri și păsările s-au reîntors la oraș.

³⁶ Oh, El Care hrănește vrăbiile, El care și-a adus creaturile Lui în corabie, încă trăiește și domnește. Și ele se pare că au mai multă inteligență despre Dumnezeu decât are omul, pe care l-a creat El după chipul Lui; când, omul hulește. Micuțele creaturi de pe pământ, Dumnezeu le poartă de grijă și ele și-au croit drumul departe de marile ziduri. Ele ar fi fost omorâte, păsările ar fi fost zdrobite în crăpăturile pietrelor așa cum acestea se mișcau una de alta.

³⁷ Semne ale Venirii Lui! Oh, aceasta este o mare zi în care trăim noi. Cutremure în diferite locuri, ciumă, toate acele lucruri despre care a vorbit Isus sunt aici. În felul meu de a o vedea, eu nu văd nimic rămas decât Venirea Domnului. Este la îndemână.

³⁸ Isus în . . . deasemeni când El s-a adresat poporului Său, El a spus, „Învățați o pildă de la smochin. Când frăgezește și încep să-i dea frunzele, voi știți că vara este aproape. Și când vedeți aceste lucruri că încep să se împlinească, să știți că timpul este aproape.”

³⁹ Observați ce era pomul de smochin. Smochinul era întotdeauna națiunea Evreiască. El nu a spus numai „pomul de smochin,” dar „ceilalți pomi.” „Când veți vedea smochinul și toți ceilalți pomi înmugurind.” Acum, El a vorbit nu numai despre smochin, ci și de *ceilalți* pomi.

⁴⁰ Acum, haideți să observăm numai când aceștia înmuguresc. Noi am trait într-un timp foarte special în ultimii câțiva ani. Biserica dintre Neamuri a avut unul dintre cele mai mărețe treziri din câte a avut vreodată . . . din zilele apostolilor; oh, și nu biserica Neamurilor a avut trezirea atunci, ci aceea era biserica Iudeilor care a avut trezirea. Dar biserica Neamurilor, în ultimii zece sau doisprezece ani, a avut cea mai mare trezire din istorie.

⁴¹ Noi ne gândim la trezirea lui Martin Luter, da, domnule, aceasta era mare, însă era numai în Germania. Noi ne gândim la trezirea Wesleyană care era în Anglia, ea s-a răspândit aici, și în câteva Insule Britanice, dar niciodată nu a avut prea mare efect. Dar în această zi, această trezire de acum, a Supranaturalului, a acoperit în mod absolut de la mare până la marea fără hotare, în toată lumea, prin stații mari de radio și reviste și evangheliști care au ieșit afară, nesușinuți de omenire, și au adus o trezire prin care zeci de mii de mii (de suflete) au fost născute în Împărăția lui Dumnezeu.

⁴² În micuța și fragila mea slujbă pe care mi-a dat-o mie Domnul, am văzut cu mult peste un milion de suflete venind în Împărăția lui Dumnezeu. Gândiți-vă la asta! Când alții cu aceste mari misiuni, care cutreieră prin radio, și așa mai departe, la milioane. Sunt focuri de trezire care au ars pe fiecare deal în lume, practic, de când eu . . . de aproximativ zece ani în urmă, de când eu . . . de când noi am început trezirea. Noi suntem la timpul sfârșitului.

⁴³ Acum observați, atunci, chiar înainte de aceea, El a profețit aici, și a zis, „Zidurile Ierusalimului vor fi călcate în picioare de către Neamuri până când vremurile Neamurilor se vor sfârși.” Mahomedanii l-au preluat. Noi vedem aceasta. Și eu aș vrea ca în seara aceasta să vă uitați la crizele care sunt, cum Ismael și Isaac încă sunt unul în gâtul celuilalt, chiar la Ierusalim unde este prevăzut că ei vor fi. Și cu câțiva ani în urmă de abia dacă erau câțiva Iudei în Ierusalim.

⁴⁴ Acum, Isus vorbind, „Când vedeți smochinul mugurind.” Acum, Iudeii au fost împrăștiți în toată lumea, în mare număr, cu milioanele în Germania, și în Italia, și în Statele Unite, și peste tot în lume. Și Dumnezeu, așa cum a făcut El în zilele de

demult, când a împietrit inima lui Faraon, El a împietrit și inima lui Musolini față de Iudei, și Iudeii au fost scoși din Italia. El a împietrit inima lui Hitler, și ei au fost scoși din Germania. El a împietrit inima lui Stalin, și ei au fost scoși din Rusia.

⁴⁵ Și ați observat voi în ziar, că noi, Statele Unite, luăm partea Arabilor? Oh, frate, scrisul de mână este pe perete! Dumnezeu a spus, „Cine binecuvântează pe Israel va fi binecuvântat, cine blastămă pe Israel va fi blestemat.”

⁴⁶ Acum, eu am acasă o fotografie, sau cred că este dată cu împrumut în timpul acesta, numită de către oamenii de știință, „Trei Minute Înainte De Miezul Noptii.” Dacă lumea științifică a spus „că ceasul s-a învărtit până când a ajuns la trei minute înainte de miezul nopții,” și eu cred că ei l-au scurtat până acum cam la un minut înainte de miezul nopții, când au descoperit hidrogen sau oxigen, atomic, și toate acele puteri mari pe care au reușit să le controleze, ar putea cauza o totală și completă anihilare în timp de cinci minute. Ei ar putea, absolut în seara aceasta, să facă ca să nu mai fie o singură persoană în viață pe întregul continent Nord American în treizeci de minute. Și acestea sunt tocmai în mâinile unui grup de infideli care ne urăsc. Și, pe deasupra, noi avem nave și vapoare așezate, și plasate peste tot, pe amândouă . . . prin Siberia, acolo în Ungaria, și-n diferite locuri, unde vasele noastre stau, încărcate cu același tip de rachete.

⁴⁷ Fraților, este mai târziu decât credeți! Sodoma și Gomora puțin știau, în noaptea aceea, că ei își trăiau ultimul lor ceas. Habar nu avea Egiptul că îngerul morții, care era prezis că va veni, va veni în noaptea aceea. Habar nu avea nici Pearl Harbor despre atacul care a avut loc. Noi suntem puși în cântar și suntem găsiți ușori! Noi suntem aproape de timpul sfârșitului!

⁴⁸ Ce s-ar întâmpla dacă . . . Ei, chiar în Moscova, ar putea să îndrepte acele rachete, ghidate prin stele și radar, ar putea să aterizeze acea bombă exact pe Strada Patra în Louisville dacă ei ar vrea. Asta-i adevărat. Și noi putem să stăm undeva afară pe mare, pe vasele noastre, și să dirijăm una drept pe capitala Moscova dacă am vrea. Ce s-ar întâmpla, fratele meu, dacă acea mare rachetă ar veni răsucindu-se și această țară ar primi o zguduitură, și în aceeași oră noi am da drumul la aceleași lucruri și ar zgudui partea cealaltă? Și noi locuim pe o foarte micuță, crustă, mica, subțire, oricum, când cutremurele au mâncat și iar au mâncat până când aceasta este ca un ou golit pe dinăuntru. Dacă pământul ar face o mare explozie și aceste opt mii de mile grosime de lavă ar țâșni în aer, aceasta ar face exact ceea ce Dumnezeu a spus că va avea loc.

⁴⁹ Noi suntem în timpul sfârșitului, noi suntem aici. În nici un fel nu se poate opri. Toate cererile . . . Noi putem pune câte un Eisenhower în fiecare județ, și niciodată nu-l va putea opri. Isus

Cristos a spus că vor veni aceste vremuri, și noi suntem aici. Smochinul înmugurește.

⁵⁰ În această fotografie, jos departe în Iran, voi ați citit în revista *Look*, cum au luat avioane mari și s-au dus acolo și au luat avioane încărcate cu acești Iudei. Mii de ei, fiind acolo jos din timpul scoaterii din Babilon, fiind acolo de două mii cinci sute de ani, și părăsiți acolo jos. Ei încă arau cu instrumente vechi de lemn. Ei nu știau nimic despre faptul că Isus a fost vreodată pe pământ. Ei nu aveau habar despre nimic decât vechea lor tradiție Iudaică, tradiții după care ei trăiau. Și când au aterizat aceste avioane, și au început să-i încarce pe acești Iudei, să-i ducă în patria lor . . .

⁵¹ Profetul a profețit, cu două mii opt sute sau trei mii de ani în urmă, zicând, „Când vor ieși ei din acea robie, Dumnezeu îi va aduce pe aripi de vulturi.” Profetul a văzut avionul venind, el le-a văzut așezându-se jos, și luându-i sus ca să-i aducă în patria lor. El nu știa cum să-l numească, el doar . . . Pentru el acesta arăta ca un vultur, așa că el a spus, „Ei vor fi aduși înapoi pe aripile vulturilor.”

⁵² Iar când au ieșit ei din aeronavă, și cei tineri îi ajutau pe bătrâni, lor li s-a luat interviu. Și ei ziceau, „Ați venit înapoi în patrie ca să muriți?”

Ei au zis, „Nu. Noi am venit înapoi ca să vedem pe Mesia!”

⁵³ Oh, vapoare mari din jurul lumii, în ultimii câțiva ani, au intrat în Ierusalim cu vechii Iudei, tineri și bătrâni, îmbrăcați în hainele lor, venind de la răsărit, și de la apus. Și atârând deasupra capitalei Ierusalim cea veche stea a lui David cu șase colțuri, cel mai vechi steag din lume, care nu a fluturat de două mii cinci sute de ani, este declarată astăzi o națiune. Smochinul înflorește.

Ierusalimul crește, Domnul restabilește,
Semnele pe care profeții le-au spus dinainte;
Zilele Neamurilor sunt numărate, cu groază
împovărate;
Întoarceți-vă, oh risipiților, la ai voștri.
Că ziua răscumpărării e aproape,
Inimile oamenilor se pierd de frică;
Fiți plini cu Duhul lui Dumnezeu, cu lămpile
voastre curate și clare,
Priviți în sus! Răscumpărarea voastră se
aproapie.

⁵⁴ Este mai târziu decât credem. Noi nu venim la biserică să ocupăm un loc, noi nu venim la biserică să auzim o predică bună, sau să venim la biserică să auzim muzică bună. Acestea toate își au locul lor, ci noi mai bine să venim la biserică să ne verificăm cu Dumnezeu și salvarea sufletului nostru, că ziua răscumpărării este aproape.

55 Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, a asemănat aceasta (El a zis) cu o femeie. Și în subiectul nostru din seara aceasta, noi aflăm această femeie, a cărei bărbat era plecat, și ea a pierdut una dintre monedele din șireagul ei. Acum eu voi încerca să explic aceasta.

56 Astăzi, dacă o femeie este măritată, ea ar trebui să poarte o verighetă ca semn că ea este măritată. Aceasta ca să țină pe alți bărbați de a nu avea de a face cu ea. Ei se uită și vor vedea că ea este o femeie măritată.

57 În acele zile, ei nu aveau verighete, ci aveau un șireag (ei o numesc „șireag”) pe care-l purtau în jurul capului. El avea zece monede, și mergea în jurul capului lor. Și acela era un semn că ea era o femeie măritată, și nici un bărbat nu trebuia să se ia de ele, sau nici un băiat nu trebuia să flirteze cu ele. Ele erau măritate.

58 Fiecare din acele monede. . . Dacă măcar am avea timp (însă eu nu am, ci voi căuta să-mi țin cuvântul atât de aproape cât e posibil), eu v-aș putea spune ce însemna fiecare dintre acele monede. Acestea erau așezate acolo, și fiecare monedă însemna o anumită virtute a acelei femei. Prima, însemnând dragostea ei față de bărbatul ei. A doua, însemna făgăduința de virtute de a trăi curată pentru el. Și a treia și a patra și a cincina, tot înainte până la a noua și a zecea.

59 Dacă vreți s-o găsiți, uitați-vă în Galateni 5. Voi o să aflați că femeia a reprezentat Biserica, iar Biserica este o Nevastă măritată cu Cristos. Iar șireagul pe care se pretinde Bisericii să-l poarte se găsește în Galateni 5, care este dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, smerenie, blândețe, răbdare. Acesta este șireagul care se pretinde să fie purtat în Biserică, dragoste frățească, îngăduință, părtașie.

60 Și această femeie, când ea. . . trebuie că a fost atunci cam pe când se întuneca de și-a dat seama că și-a pierdut una din acele monede.

61 Oh, dacă a fost vreodată un timp în care biserica s-ar cuveni să-și facă inventarul să vadă dacă-și are toate monedele, acesta ar trebui să fie acum. Se face întuneric. Tocmai norii și strigoii de distrugere a civilizației atârnă deasupra pământului, păcatul și pata este pe fiecare mână. Noi trăim într-un timp îngrozitor, când există păcat, oameni care merg la biserică doar de formă, oameni care merg la biserică doar să încerce să se ascundă de răutatea lor, oameni care merg la biserică ca să profeseze Creștinismul și trăiesc ca restul lumii, care bea, fumează, practică jocuri de noroc; femeile îmbrăcate imoral, purtând haine pe care nu ar trebui să le poarte în—nici în propria lor cameră de îmbrăcare, le poartă afară pe stradă înaintea publicului. Și dragostea frățească este un lucru care aproape că,

este trecut. Noi nu am pierdut o monedă, ci le-am pierdut practic pe *fiecare* din ele.

⁶² Și se făcea noapte, și, reamintiți-vă, bărbatul ei trebuia să se întoarcă. Și dacă el o găsea fără una din acele monede, aceasta arăta că ea a fost însemnată o „curvă.”

⁶³ Și dacă ea se întinase, sau s-a întinat într-un fel și aceasta a fost văzut de oameni, ei o aduceau înaintea preotului și se aducea mărturie că ea a făcut cutare lucru, și preotul a văzut că era o femeie măritată, lua moneda (afară din șireag) care semnifica răul pe care l-a făcut. Dacă ea și-a—și-a stricat virtutea, ei au scos-o pe aceea afară. Dacă ea flirta, arătând că ea nu era cinstită față de bărbatul ei, ei o scoteau pe aceea afară. Orice era ea, ei o scoteau. Și când s-a întors bărbatul ei, el a găsit că ea a fost însemnată, și el ar fi divorțat de ea imediat și nu mai avea nimic de a face cu o astfel de femeie. El nu voia o astfel de femeie.

⁶⁴ Astfel devenise aproape întuneric când ea și-a dat seama că a pierdut ceva, era timpul ca bărbatul ei să vină, și se făcea târziu.

⁶⁵ Ar fi mai bine ca biserica să se cerceteze pe ea însăși prin Cuvântul lui Dumnezeu, puritatea noastră, loialitatea noastră, devotamentul nostru. Noi am devenit bârfitori, purtând vorbe, fumători, mușcători, Izabele vopsite, făcând fiecare lucru din calendar pe care-l face restul lumii, biserica Creștină se asociază cu acele lucruri în ziua de azi încât cu greu ai putea face diferența între unul și celălalt. Este timpul ca să facem inventarul. Se face târziu.

⁶⁶ Acum, ca să . . . era atât de târziu încât ea a trebuit să aprindă o candelă. Și ea și-a luat o candela. Nu numai că și-a luat o candelă, ci și-a luat o mătură și a pornit la curățirea casei.

⁶⁷ Oh, frate! Dacă a existat vreodată nevoia pentru un timp de aprindere a candelii, trimiterea înainte a Luminii Evangheliei, Duhul Sfânt înapoi în biserică . . . Nu atât de mult pentru emoții, nu pentru ceva fantastic, nu pentru ceva lucrări emoționale, nu pentru o săritură de bucurie, ci pentru o experiență de cercetare a inimii când bărbați și femei se pun în ordine cu Dumnezeu. Adevărat. Noi suntem în timpul sfârșitului.

⁶⁸ Și ea și-a aprins o candelă, ca să-i dea lumină. Și, frate, fiecare candelă de aici ar trebui să fie aprinsă în seara aceasta. Nu numai atât, dar ea și-a luat mătura, și vecinii au putut să vadă praful zburând. Ea a avut cu adevărat un timp de curățire a casei, că bărbatul ei era la timpul când trebuia să vină. Și dacă el o prindea cu acea monedă lipsă, ea era „o curvă.”

⁶⁹ Frate, noi Biserica viului Dumnezeu, în aceste mărețe ceasuri în care trăim acum, s-ar cădea să ne verificăm, să mergem înaintea lui Dumnezeu, să aprindem candela Cuvântului Evangheliei, să ne examinăm pe noi înșine și să aflăm dacă nu avem scăzăminte, și mai ales când vedem toate aceste lucruri

venind. Noi suntem în timpul sfârșitului, Venirea lui Cristos este aproape. Nu există o altă speranță în lume pentru Biserică.

⁷⁰ Și, priviți, biserica tolănește. Biserica nu mai are conștiință. Cu greu îi mai poți trezi. Biblia spune că ei vor ajunge în condiția aceea când vor spune, „Iată, Domnul nostru întârzie Venirea Lui.” Și ei se vor mânca și se vor mușca unii pe alții, și așa mai departe, și se vor lupta în jur. Aceasta este exact ora aceea. Totul este gata. Paginile sunt întoarse, așa cum era, și este pregătită, Venirea Domnului.

⁷¹ Biserica Luterană și-a pierdut lumina ei. Biserica Metodistă și-a pierdut lumina ei. Biserica Baptistă și-a pierdut lumina ei. Biserica Penticostală și-a pierdut lumina ei. Se pare că fiecare lumină s-a dus.

⁷² Poporul Penticostal, poporul cu Sfințenia, acționează exact ca Metodistii. Metodistii acționează ca Bapțiștii. Bapțiștii acționează ca Luteranii. Luteranii acționează ca și Catolicii. Și cu toții au plecat înapoi la o mare conglomeratie de păcat. Cu adevărat. Noi suntem în timpul sfârșitului, a Venirii Domnului.

⁷³ Acum, ea avea un timp de curățenie a casei. Ea a frecat dușumelele, a măturat pereții, a luat jos pânza de păianjen, și a continuat până când a găsit ceea ce a pierdut. Și, când a găsit-o, ea a chemat bisericile surori să vină acum.

⁷⁴ Mie nu-mi pasă dacă ești Metodist, Baptist, Penticostal, Presbyterian, vino, hai să ne bucurăm împreună. Când acel timp vine, când își găsește biserica dragostea frățească, când își găsește biserica decența ei sfântă, când biserica își găsește locul ei în Cristos, aceasta o să cheme pe celelalte membre ale trupului, „Veniți și bucurați-vă cu noi.” Dumnezeu vrea ca biserica să-L iubească.

⁷⁵ Eu cred că era Duminică dimineața când vorbeam despre virtuțile femeii, ce binecuvântat, și cine ar putea să găsească un lucru mai dulce decât să vină acasă obosit atunci când Dumnezeu i-a dat omului o nevastă. Femeia și omul sunt inseparabili, ei sunt una. La creațiune, Dumnezeu i-a creat la început pe amândoi împreună, și ei sunt o inimă, un suflet, un gând, și totul. Când El l-a făcut pe om din pulberea pământului, El l-a separat pe el de nevasta lui. Când El a făcut-o pe Eva, El nu s-a dus să facă o—o femeie, să ia ceva mai *multă* țărână, ci El a luat o coastă din Adam și i-a făcut nevasta lui. El a zis, „Ea este os din oasele mele, carne din carnea mea.” Ei au fost una în inimă, suflet, și trup.

⁷⁶ Acesta este un model al lui Cristos. Dumnezeu nu a luat Biserica lui Cristos dintr-un crez, nici nu a luat-o El pe Ea dintr-o denominațiune. El a luat-o pe Ea din inima lui Cristos, cu sulița în coasta Lui, prin Sânge.

⁷⁷ Fratele meu, soră, mie nu-mi pasă cât de religios ai putea să fii, dacă nu ești acoperit de Sânge, ești pierdut. Noi vom intra în

aceasta, poimâine seara, ca să arătăm cât este aceasta de vital. Însă fără Sânge sunteți pierduți.

⁷⁸ Acum, atunci când El a făcut pe acea nevestă, ea era o parteneră. Aceasta era ceva pentru el să iubească, aceasta era o parte din el.

⁷⁹ Acum ascultați îndeaproape. Un bărbat sau o femeie niciodată nu vor putea să meargă în Ceruri cu excepția dacă ei sunt născuți din nou. Eu nu vreau să spun că ești născut din nou deoarece ai vorbit în limbi, eu nu spun deoarece ai strigat, eu nu spun deoarece ai jucat, eu nu spun deoarece te-ai dus la biserică în mod regulat, purtând insigne de credincioșia ta; acele lucruri sunt bune, dar nu este asta. Trebuie să fie în mod absolut o uniune de legătură între tine și Cristos, pînă când devii una. Voi sunteți una! Și dacă nu ești, cum . . .

⁸⁰ Îți poți imagina să vii înăuntru în timpul serii, obosit, frânt, epuizat? Dacă ești fermier, mecanic, predicator, sau orice ai fi, vii înăuntru, și când intri în căsuța ta, de abia aștepti ca să ajungi acolo. Deschizi ușa și o soțioară dulce stă acolo și te salută. Ea este curată și aranjată. Ea vine spre tine te sărută pe obraz, și-ți spune, „Tati, tu ești obosit.” Te așează pe un scaun, și se așează și ea la tine pe genunchi, își pune brațele în jurul tău și te îmbrățișează. Și atunci se pare de parcă nici nu ești obosit, ceva te ridică. Este ceva ce ți-a dat Dumnezeu pentru acel scop. Este o parte din tine, acum, dacă ea este o soție adevărată.

⁸¹ Dar ce ar fi dacă acele buze au sărutat un alt om în aceea zi sau altă dată? Ce ar fi dacă tu ești conștient de aceasta? Ce ar fi dacă acele brațe au îmbrățișat pe un alt bărbat? Ea este absolut o scârbă pe genunchii tăi. Acel sărut arde ca sărutul lui Iuda. Acele brațe, mai bine să nu fie în jurul tău. Oh, ea poate să fie toată înfrumusețată, părul să-i fie cu bucle, ochii să-i aibe bruni, cu obrăjorii roșii, cu fustița călcată, ea poate să fie atât de frumoasă, dar dacă acel real și original respect sfânt și iubirea și încrederea nu sunt acolo, ar fi mai bine pentru ea să nu ți se așeze în poală. Tu nu vrei să ai nimic de a face cu ea, că ea este o—ea îți este dăunătoare. Mie nu-mi pasă cât de frumoasă se face ea, ea este încă greșită pînă când ea se dovedește a fi o adevărată, și originală iubită, să nu iubească pe nimeni în afară de tine, nu alt sărut de pe buzele ei decât al tău, alte brațe nu trebuie să o cuprindă numai ale tale, și tu știi aceasta. Ce simțămînt, ce consolare!

⁸² Aceasta este bărbat și soție, care este modelul lui Cristos și Biserica Lui. Și când mergeți la biserică voastră, puteți avea cele mai frumoase bănci din oraș, puteți avea cel mai înalt turn din oraș, puteți avea cea mai bună orgă, vă puteți îmbrăca cel mai bine, puteți cânta ca pasărea cântătoare, dar toate acestea, și dacă vă sărutați și cochetăți cu lumea, acel sărut pe obrazul lui Cristos este ca sărutul lui Iuda. El nu vrea să aibe nimic de a face

cu voi. El se uită la inelul tău de logodnă și El vede o monedă lipsă, El găsește că dragostea s-a dus. Aceasta este de formă, El vede că loialitatea este dusă. Voi ați comis curvie cu lumea. Voi mergeți la dansuri și partide de boogie-woogie, și vă uitați la programe murdare de televiziune. Voi comiteți adulter față de Cristos, împotriva Lui, prin a-L numi Bărbatul vostru.

⁸³ Biblia a spus, Voi ziceți, „Eu sunt bogat, eu nu duc lipsă de nimic.” Dar El a spus, „Tu nu știi că ești gol, mizerabil, sărac, orb, fără să știi.” Este timpul să aprindem o candelă și să măturăm casa. Venirea Domnului este aproape.

⁸⁴ Hai să ne gândim la aceasta doar pentru câteva minute în timp ce ne plecăm capetele. De acord? Ai vrea să te întorci la pian, soră?

⁸⁵ Ce ai făcut până acuma, biserică? Care este condiția voastră în seara aceasta? Când ați ridicat mâna pentru predarea voastră, v-a cercetat ceva? Dacă voi cochetăți cu lumea, dacă faceți lucruri care nu-s îngăduite, sărutul vostru . . .

⁸⁶ Gândește-te la aceasta, omule. Domnule, eu aș vrea să te întreb ceva. Și aceasta este valabil și pentru domnișoare, de asemenea, și pentru doamne. Tânără doamnă, ce ai crede despre prietenul tău, dacă tu ai fi știut și l-ai fi văzut pe el sărutând și umblând cu alte fete, și tu erai logodită cu el, iar el ar veni și ți-ar mângâia mâna, și ar spune, „Dragă, eu te iubesc numai pe tine”?

Tu i-ai spune, „Tu fățarnicule, pleacă dinaintea mea!”

⁸⁷ Ce ar fi . . . gândește-te la aceasta, domnule. Noi nu suntem doar logodiți, ci noi suntem căsătoriți. Biserica este măritată cu Cristos. Noi suntem Soția lui Cristos, producând copii. Cum ți-ar place să vii acasă într-o seară, pentru dăruire la soția ta, și ea are o mulțime de copilași, iar tu afli în ziua aceea . . . Și când apare ea, oh, unghiile ei pot fi vopsite (asta este, dacă sunteți din lume). Tu ai putea . . . Ea ar putea să arate atât de drăguță, dar tu știi. Gândește-te la asta, frate, dacă acea femeie a sărutat pe un alt bărbat. Dacă brațele care sunt în jurul tău, spunându-ți că te iubește, și tu știi că aceasta este o . . . că ea a iubit pe alții, dragostea ei nu este adevărată. Dragostea ei nu este adevărată. Aceasta nu îți aparține ție, ea aparține și altora. Dacă tu mai ești încă bărbat, tu o arunci jos din poală. Gândește-te ce simțire ar fi aceasta. Gândește-te la aceasta, doamnă, dacă bărbatul tău vine acasă. Nu numai atât, dar aducând boli de acte imorale.

⁸⁸ Și, oh, binecuvântată fie-vă inima, biserica este mâncată de boli venerice spirituale, de tot felul de ismuri și câte altele. Acesta este greșit! Dumnezeule, fii milostiv! Isus vine, prieteni. Într-una din aceste nopți sau aceste zile, nu veți mai avea timp. Mai bine verificați-vă acum.

Să ne rugăm:

⁸⁹ Căți dintre voi spuneți, „Frate Branham,” cu capetele voastre plecate, mâinile voastre ridicate, „amintește-mă în rugăciunea ta, Frate Branham. Eu vin în seara aceasta, eu nu am venit aici ca să vorbesc despre alte lucruri. . .?” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Uite câte mâini. „Eu nu am venit aici ca să fiu văzut, eu am venit ca să descopăr ceva. Și eu cred că Dumnezeu a vorbit inimii mele în timp ce ai predicat, și eu îmi dau seama că sunt greșit. Eu—eu vreau să fiu un real, Creștin adevărat. Eu vreau să fiu un iubitor real, ca atunci când merg la Domnul meu și mă plec pe genunchi, vreau ca El să mă îmbrățișeze cu brațele Lui, și să zică, ‘Oh, iubitul Meu!’”

⁹⁰ Vă amintiți de Solomon, cum a vorbit el despre aceasta? El a spus, Vino, iubito, hai să umblăm printre pomogranate (pomii cu rodii), hai să umblăm prin grădina de mirodenii.” Cum spune el că buzele ei erau ca bobocii de trandafiri, și așa mai departe. Cum și-a iubit el soțioara lui, zicându-i, „Vino, și haidem să ne umplem de iubire.”

⁹¹ Când te duci la altarul tău să te rogi, este inima ta așa de adevărată și sufletul tău atât de neântinat încât tu spui, „Doamne Dumnezeule, hai să ne luăm iubirea noastră,” și tu zici, „Da, Iubitul meu, eu Te iubesc?” Sau, ai comis preacurvie? Ai cochetat tu cu lumea?

⁹² Și ceasul Domnului este aproape când toate aceste semne si minuni, cu zeci de mii de alte lucruri care au avut loc, indicând, fiecare semn o indică. Se face întuneric. Este o răcire în biserică. Trezirea se pare că s-a terminat. Ultima părticică este aproape terminată. Și iată că ne aflăm pe noi în adulter. Ce va face El? El ne va azvârli de pe poala Lui, și va spune, „Depărtați-vă de Mine, voi lucrători ai fărădelegii.”

⁹³ Acum, dacă este cineva care vrea să fie din nou amintit, aș putea să cer în acest minut, ridicați-vă mâinile către Dumnezeu, zicând, „Acum mă predau și spun, prin Harul lui Dumnezeu, din seara aceasta înainte eu voi trăi o viață adevărată prin ajutorul lui Dumnezeu.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și pe tine frate, pe tine soră, pe tine domnișoară, pe tine domnule, și tu frate, și pe voi de aici, și de acolo jos, și pe tine tinere.

⁹⁴ Există vreo persoană aici care n-a fost niciodată salvat, și zice, „Frate Branham, amintește-mă pe mine, eu încă nu am fost născut din nou. Eu știu că nu sunt”? Ascultați, voi nu sunteți salvați până când nu vă nașteți din nou, v-ați întors doar fața către Ceva; dar când îl acceptați pe Cristos sunteți născuți din nou. Veți zice, „Frate Branham, eu n-am acceptat niciodată Aceasta. Eu știu că sunt greșit. Eu îmi ridic acum mâna, și zic, amintește-mă, și pe mine. Eu nu am fost salvat niciodată. Eu niciodată—nici măcar nu am încercat să-l slujesc pe Cristos, însă eu vreau să încerc. Roagă-te pentru mine, Frate

Branham.” Vreți să vă ridicați mâna, cineva de aici acum? Există aici vreo persoană care nu a fost niciodată un Creștin, și ar vrea să ridice mâna, să zică, „Amintește-mă, frate, în rugăciune”? Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule. Altcineva să zică, „Amintește-mă, frate”? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Altcineva, „Amintește-mă, frate, eu vreau acum să cred în Domnul Isus și să-L accept ca Salvatorul meu”? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Asta este bine.

⁹⁵ Cineva m-a criticat ziua trecută, zicând, „Frate Branham, de ce zici tu, Ridică-ți mâna?” Ascultați, nu există nimeni care să creadă în chemarea la altar mai mult decât o cred eu. Eu cred în a veni la altar, aceasta este bine, însă asta nu te mântuiește. Aceasta este părerea ta, hotărârea ta pentru Cristos. Veți zice, „Păi, dacă am pășit sus la altar”. Aceasta este bine. Însă, fraților, v-ați dat voi seama că atunci când vă ridicați mâna voi rupeți fiecare lege științifică care există? Mâna voastră, prin natură, prin gravitație, ar trebui să atârne în jos. Dacă vă ridicați mâna aceasta arată că în noi este o ființă Supranaturală care este în stare să înfrunte legile naturii, ca să-ți ridici mâna către Creatorul tău, Ceva în inima ta a luat o hotărâre. Dumnezeu te vede cum îți ridici mâinile tot la fel cum te vede El la altar. Aceasta este foarte adevărat. Dacă tu o faci cu tot dinadinsul, Dumnezeu o face la fel. Dar uitate, prietene, nu poți fi cu jumătate de măsură, tu trebuie s-o faci cu tot dinadinsul.

Acum hai să ne rugăm:

⁹⁶ Tată Ceresc Binecuvântat, în seara aceasta la începutul acestei treziri, după cum timpul nostru a trecut înainte acum, și a trecut puțin, eu te rog pe Tine ca să fii milostiv cu acest popor. Și admite, Atotputernice Dumnezeu, ca . . . Aici în seara aceasta s-au ridicat în sus în această clădire cel puțin douăzeci de mâini, că ei aveau nevoie de Cristos. O Dumnezeule, acestea sunt sufletele lor. Duhul, Uleiul, sunt arse aproape pe terminate. Nu va mai fi prea mult. Când se va duce ultima picătură din găleată, sau din vas, nu va mai fi Ulei să fie pus în lămpi. Ei își dau seama că sunt în ultimele zile. Nu există pe pământ o altă speranță pentru noi în afară de Cristos. Eu mă rog în seara aceasta, Doamne, ca într-un fel, în solemnitatea acestui moment, solemnitatea, că Tu vei trimite acum pe Duhul Sfânt care i-a făcut să ridice mâna, și salvează-i de la o viață de păcat. Aprobă aceasta, Tată.

⁹⁷ Și fie ca înainte să se încheie această adunare, fie ca într-adevăr să fie cu duzinele, mulți strigând în Duhul Sfânt. Fie ca în acest, baptister, să fie botezați unul după altul în prețiosul Nume al Domnului nostru Isus Cristos, în dimineața Paștelui, înviind pentru o înnoire a vieții. O Binecuvântatul Tată Etern, eu mă rog ca Tu să-i binecuvântezi. Admite aceasta, Doamne. Și acum, chiar în acest moment, fie ca decizia lor să fie adevărată, fie ca ei să Te accepte tocmai în locul unde sunt așezați. Altarele noastre și-n prejuri sunt pline de oameni, și ne rugăm ca Tu să

lași în seara aceasta ca acest popor să fie slujitorii Tăi. În Numele lui Cristos.

⁹⁸ În timp ce avem capetele aplecate, eu vreau să vă pun o întrebare solemnă. Voi care v-ați ținut mâinile și voi care v-ați rugat, eu știu că nu v-ați ridicat mâna doar ca să vă vedeți mâna sus. Voi ați ridicat-o deoarece Ceva v-a spus ca s-o faceți. Și voi ziceți, printr-o mâna ridicată, „Frate Branham, eu cred, înaintea lui Dumnezeu și această companie, eu cred că ceva s-a întâmplat în această seară în inima mea, că din noaptea aceasta înainte eu voi deveni o persoană diferită.” Vreți să vă ridicați mâna, voi care v-ați ridicat mâna, și spuneți, „Eu cred”? Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine, pe tine. Aceasta este minunat. Acolo foarte departe în spațe, da, Domnul să te binecuvânteze.

⁹⁹ Altcineva să ridice mâna, să spună, „Eu cred chiar acum”? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. „Domnul îmi spune în seara aceasta. . .” Dumnezeu să te binecuvânteze, doamna din spate de acolo. Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă de aici. „Domnul îmi spune chiar acum că ceva s-a întâmplat în inima mea, și eu cred că o să am mai multă bucurie în urma acestei treziri decât am avut vreodată în viața mea.” Dumnezeu să te binecuvânteze. În ordine, Dumnezeu să te binecuvânteze, doamna care șade aici. Eu mă gândeam că tocmai era timpul ca să-ti ridici mâna, și tu. Există altcineva, zicând, „Eu mă simt diferit, Frate Branham, eu cred că în seara aceasta voi ieși din această biserică fiind conștient de sosirea în curând a lui Cristos. Eu voi ieși de aici să trăiesc o viață diferită. Eu am să fiu un Creștin, prin harul lui Dumnezeu. Eu cred că Dumnezeu m-a chemat”?

¹⁰⁰ Și dacă El te-a chemat, tu ești al Lui. Încetează cochetearea, încetează de a mai cocheta cu lumea! Vino, și trăiește pentru El acum. Spune, „Eu mă căiesc de toate păcatele mele, și îl iau acum pe Cristos ca Salvatorul meu.” Ar mai fi cineva înainte să încheiem? Este cineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze. Aceasta este bine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Aceasta este bine. Sunt atât de fericit să vă văd că faceți aceasta. În ordine.

¹⁰¹ Începe să fie noapte acum, este puțin. . . noi nu vrem ca să o stoarcem prea mult, vrem să eliberăm mai devreme astfel ca să puteți veni înapoi mâine seara.

¹⁰² Înainte ca să încheiem, există vreo persoană bolnavă care vrea să ridice mâna, și să zică, „Roagă-te pentru mine, Frate Branham”? În regulă, aceștia-s cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece mâini, unsprezece, doisprezece, în regulă, acum treisprezece, patrusprezece, în ordine, cincisprezece.

Hai să ne plecăm acum:

103 Binecuvântatule Tată Ceresc, Tu ai văzut acele mâini. Și, oh, ei sunt aici pentru un scop. Poate că ei sunt Creștini, dar ei au nevoie de marele Tău ajutor. Și noi ne dăm seama, Doamne, că Tu ai strigat prin David, zicând, „Nu uita toate binefacerile Lui pe Acela care ne iartă toate fărădelegile noastre, Care ne vindecă de toate bolile noastre.” Eu mă rog că Sângele lui Cristos se va odihni în mod prețios peste ei și se vor vindeca, ca să se bucure de mitingul care vine. Admite aceasta, Doamne. Noi o cerem în Numele lui Cristos. Amin.

104 Să ne ridicăm acum, „*La Numete Lui Isus Cu Tine.*”

Oh, Numele lui Isus cu tine,
Copilul . . . (Să ne întorcem în jur, și să
da-ți mâna cu cineva aproape lângă voi.
Întoarceți-vă, și strângeți-vă mâinile)
Aceasta îți va da confort și bucurie,
Luați-L peste tot unde mergeți.

Prețios Nume (prețios Nume), o ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Prețios Nume (prețios Nume), o ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

105 Acum în liniște, așa cum stăm cu fața încoace, să cântăm lin:

La Numele lui Isus să ne plecăm,
Căzând proșternați la picioarele Lui,
Îl vom încorona în Ceruri ca Rege al regilor,
Oh, când călătoria noastră va lua sfârșit.
Prețios Nume (binecuvântat Acesta), o ce
dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Prețios Nume (prețios Nume), o ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

106 Acum este doar puțin trecut de nouă, cam șapte ori opt minute după nouă. Devreme, puteți ajunge acasă, veniți înapoi mâine seară și ne vom bucura de binecuvântările lui Dumnezeu, și de prezența voastră. Și acum am observat cam doisprezece, patrusprezece mâini ridicate pentru vindecare în seara aceasta. Dacă va fi să avem o mulțime de oameni bolnavi, vom anunța o seară doar pentru un serviciu de vindecare, poate Sâmbătă seara și Duminică la fel. Dacă vedem că nu-i putem lua pe toți Duminică, noi vom lua o Sâmbătă seara. O să vedem cum va ieși.

107 Acum eu—eu mă rog ca binecuvântările lui Dumnezeu să se odihnească adânc peste fiecare din voi, și fie ca El să fie cu voi și să vă binecuvânteze până ne putem întâlni iarăși mâine seara.

108 Să ne plecăm acum capetele doar pentru un moment de rugăciune, în timp ce voi cere pastorului să vină aici sus și să elibereze într-un cuvânt de rugăciune.

A DOUA VENIRE A DOMNULUI ROM57-0417

(The Second Coming Of The Lord)

SERIA TREZIRII DE PAȘTI

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză Miercuri seara, la 17 Aprilie, 1957, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©1992 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE

ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org